

HOŠŤÁLKOVICKÝ SIGNÁL

červen 2021 / číslo 17

Proměna ulice Kozlůvka z „polňačky“ na moderní komunikaci

Naše ulice Kozlůvka patřila historicky k nejhorším. A to tím, že zde nebyly vyřešeny majetkové vztahy. Bylo zde několik vlastníků a dokonce i některých těžko dohledatelných. Běžela dědická řízení, ve kterých dědici nepřijali svá dědictví. Proto tato ulice nebyla nikdy de facto vybudována.

Když jsem si před čtyřmi lety poprvé pozval na úřad všechny zainteresované a představil jim vizi komplexního vybudování této ulice, tak se na mě obrátila jedna starší paní s konstatováním, že vybudování této ulice už ji slibovali

všichni moji předchůdci. Já jí řekl, že nic neslibuji, ale pokud bude společná vůle, chci se o to pokusit.

Tak jsme se dali do práce. Ale protože, původně zde bylo několik vlastníků z různých koutů republiky, nebylo jednoduché s nimi komunikovat.

Dokonce u jednoho původního vlastníka probíhalo dědické řízení, které nikdo z přímých pozůstalých nepřijal. Nakonec tak dědictví připadlo na již zemřelou sestru (dědictví probíhalo ze zemřelé na zemřelou!). Následně jsme tak řešili přijetí jejím bývalým manželem (bývalým

švagrem). Syn se dědictví také vzdal.

Takže komplikace na všechny strany. A opravdu to nebyla jednoduchá cesta. Bylo spoustu chvil, kdy jsem si říkal, že to asi fakt nemá význam, že když se o to pokoušeli mí předchůdci, že to asi ani nemá řešení.

Ale na druhou stranu, když jsem se do toho zakousl a pomalu začal toto „zašmodrehané klubko rozmotávat“, tak jsem to nechtěl nechat být. Věřil jsem, že musí být nějaké řešení, že to tak nemůže zůstat. Stále jsem hledal jiné a další cesty, alternativy. **Pokračování na str. 2**

Slovo starosty

Vážení hošťálkovjané, srdečně vás všechny zdravím v této post-covidové době. Víím, že pro mnohé z vás byl rok s covidem velmi náročný, někteří dokonce přišli o své blízké. Doufejme, že počty nakažených se konečně dostanou na nulu a my se budeme moci vrátit do normálu.

Ale i přes všechna opatření jste se mohli přidat ke každoročnímu úklidu Hošťálkovic, tentokrát však k individuálnímu. Všem zúčastněným moc díky. S úklidem Hošťálkovic, zejména sekáním trávy, máme teď drobný problém - chybí nám

lidí. Máme smlouvu s úřadem práce, vypsali jsme několik inzerátů, poptávek, zatím však bez úspěšně. Proto přijmeme klidně na výpomoc brigádníka – seniora, vysokoškoláka, kohokoliv...

V druhé polovině května proběhla veřejná debata s poslanci Vítem Rakušanem, Lukášem Černožským a Ondřejem Polanským v přístřešku sportovního areálu. Mnozí víte, že již třetím rokem se snažím protlačit na ŘSD prodloužení protihlukové zdi na D1. Chybějících cca 200 m zneprjemňuje hlukem život lidem na Lipce. **Pokračování na str. 2**

Pokračování ze str. 1

Díky tomuto tlaku jsme byli s poslanci přímo na místě a následně se zde přijel podívat v polovině června i ředitel ŘSD. Přislíbil je na podzim nové hlukové měření a při budování nové D1 i prodloužení této protihlukové zdi.

Na úřadě jsme měli velkou slávu. Svě „Ano“ si přišli na úřad po padesáti letech zopakovat manželé Karel a Kristina Komárovi. Další událostí bylo Vítání občánků. To jsme z důvodů koronavirových opatření přesunuli z března na první červnový víkend a rozdělili na dvě skupiny. Za loňský rok jsme přivítali 17 dětí. Je radost vidět tolik nově narozených dětí. Na druhou stranu letos poprvé nebylo možné přijmout do mateřské školy rekordních 15 dětí. A to už řadu let udělujeme školce výjimku z počtu dětí z 24 na maximálních 28 v jedné skupině.

Nyní budeme oslovovat statika a projektanta, zda-li je možné přistavit ve školce patro navíc.

Při nedělní mši ve sportovním areálu jsme slavnostně uvedli do „života“ a „požehnali“ defibrilátor, který jsme sice instalovali již před půl rokem, ale covid nám jej neumožnil představit veřejnosti.

Na přelomu dubna a května se nám podařilo dobudovat zcela novou komunikaci Kozlůvka. Konečně tak získala parametry 21. století. Současně jsme tak vybudovali i část chodníku na ul. Výhledy.

Pro lepší informování našich občanů bydlících u Bobrovníků jsme instalovali vývěsní tabuli.

Na základě podnětu našich seniorů budeme rozšiřovat sportovně-relaxační areál na Vyhlídce o pétanqueové hřiště a posilovací stroje. Ve sportovním areálu pod přístřeškem a sokolovnou připravujeme

kompletní proměnu. Vzniknou tu nové dětské herní prvky.

Děti i ty menší si budou moci užít nové prostory knihovny, kterou jsme přestěhovali do bývalé restaurace v našem kulturním domě.

Do konce listopadu bude uzavřený most v Petřkovicích přes Odru. S kolegy starosty ze Sdružení obcí Hlučínska jsme bojovali za provizorní pontonový, avšak ten údajně kvůli špatné regulaci Odry nebylo možné instalovat. Jsem rád, že se mi podařilo prosadit výjimku pro přejezd alespoň pro naše vozidlo senior express.

Nenechte si ničím zkazit léto, přeji vám při cestování hodně pevných nervů, trpělivosti a ať šťastně dojedete tam i zpět. Prožijte krásné prázdniny a buďte zdraví!

Váš Jiří Jureček
starosta

Knihovna je nově v Kulturním domě

Desítky let mohli naši i Lhotečtí občané využívat služeb knihovny zřízené v objektu bývalé Budoucnosti. Chátrající stav a již nedůstojné prostory tohoto objektu zapříčinily, že v některých zimních dnech nebylo možné tento objekt pořádně vytopit, proto knihovna z hygienických důvodů v těchto zimních dnech nemohla otevřít a uložené knížky vlhly.

„S paní ředitelkou knihovny jsme dlouhodobě v kontaktu a tento žalostný stav nás trápil delší dobu. Bohužel s vlastníkem objektu bývalé Budoucnosti jsme nenašli shodu na rekonstrukci tohoto objektu,“ říká starosta Jiří Jureček.

V dubnu tak naši zastupitelé změnili formu využívání prostor v kulturním domě z již rok uzavřené restaurace na knihovnu. Tu současný nájemce po první covidové vlně v loňském roce již neotevřel.

„Dle posledních informací se knihovna bude přesouvat v termínu 28. - 29.6.2021.

Poslední možnost vypůjčit si knihy tedy je do 22.6., pak se knihovna zavře a provoz bude na nové pobočce otevřen s největší pravděpodobností až po prázdninách, konkrétně 7.9.2021. V případě dřívějšího otevření budeme čtenáře informovat na webu, letákem ve vitrině před samoobslouhou a ideálně také skrze úřad. Vypůjčky budou všem čtenářům automaticky prodlouženy, aby se negenerovaly poplatky z prodlení.“ říká paní knihovnice Lukšová. V průběhu léta si můžete knihy zapůjčit ve všech otevřených pobočkách knihovny v Ostravě.

Knihovna v Hošťálkovicích bude mít k dispozici jednu tak větší prostory. Bývalá restaurace a „zimní zahrada“ v 1. NP nabízí zejména bezbariérovost, ale také zázemí pro workshopy, přednášky, dětský koutek.

„Věřím, že nyní zkvalitnění a rozšíření služeb knihovny v kombinaci s pěknými a bezbariérovými prostory přiláká do nové hošťálkovické knihovny mnohem více čtenářů. Zejména mě těší spolupráce s Klubem seniorů, kde budou moci nyní společně připravovat akce i pro imobilnější zájemce,“ těší starostu.

Navíc zájemci o pronájem sálu, např. pro rodinnou oslavu, budou mít nově k dispozici možnost využít i přípravnu jídel (kuchyňku). Ta v minulosti chyběla, neboť byla součástí restaurace.

redakce

Proměna ulice Kozlůvka

z „polňačky“ na moderní komunikaci

Pokračování ze str. 1

A opravdu – výsledek se dostavil! Všechny vlastníky jsme identifikovali a domluvili se na bezplatném převodu na náš MOB. Narovnali jsme tak majetkoprávní vztahy a mohli začít projektovat, řešit stavební povolení a hlavně zajišťovat financování.

Stálo to spoustu hodin jednání, přesvědčování, hledání nových cest řešení, konsensu i kompromisů, probdělých nocí, ale stálo to za to!

Po desítkách let, po téměř 4 letech jednání, řešení, příprav a po 6 měsících realizace jsme se dočkali vybudování nejen nové komunikace, ale také dešťové kanalizace, vodovodního řádu, veřejného osvětlení a 50 m přilehlého chodníku na naší nejexponovanější ulici Výhledy.

Tímto opravdu ještě jednou VELKÝ dík všem sousedům, majitelům pozemků, kolegům a dalším za spolupráci, vstřícnost a ochotu. Také moc díky Statutárnímu městu Ostrava za zajištění financování! Bez téhle široké spolupráce bychom se nedostali až k dnešní moderní komunikaci na ulici Kozlůvka.

Jiří Jureček
starosta

Druhý život vyřazeným knihám

Po návštěvě místní knihovny, kde se naše čtenářky dozvěděly, že knihy, které se už nepůjčují nebo jsou poškozené, půjdou do sběru, rozhodly se, že to jen tak nenechají. Ale “kam s nimi” jak zní Nerudovská otázka? Pak náhle přišla spásná myšlenka, přece v areálu Na vyhlídce máme Knihobudku a jak už to tak bývá, od slov nebylo daleko k činům, takže většina knih dostala šanci na druhý život. A věřte, že tam byly krásné encyklopedie, kuchařky, knihy pro děti i romány.

Tak jsme všech 400 knih postupně odosílaly a doplňovaly a doplňovaly. Za měsíc byly všechny knihy rozebrány. O co větší radost pak následovala, když jsme zjistili, že i další vášniví čtenáři nosí své

nepotřebné knihy, aby posloužily dalším čtenářům. Děkujeme všem za vstřícnost a ochotu podílet se na dobré věci.

Květoslava Vojířová
šefredaktorka

Už se chceme potkávat

Zlepšující se pandemická situace, sluníčko a nedostatek sociálních kontaktů vzbudilo zájem některých z nás potkat se. A co na stavění máje? Ano, sice s opatrností, ale už nastal čas vidět sousedy a popovídat si. A tak i letos byla na Lipce postavená májka, sousedé si dali po kalíšku a děti se moc těšily na táborák. Bylo vidět, že opečený párek, dobrá parta a hezké počasí bylo všem k radosti. A děti si hrály, jako kdyby byl svět zase normální. A snad už brzy bude. Majka se i skácela a věříme, že nás v létě čekají další společenské akce v obci. Děkujeme všem, kteří stavění i kácení májky připravili.

redakce

Blahopřání

Blahopřejeme občanům k jejich výročí, přejeme hodně štěstí, zdraví a sil.

Jubilanti v měsíci dubnu

- Kurt Bartusek 90 let
- Alfréd Holain 88 let
- Lucie Moravcová 84 let
- Eva Slovácová 81 let
- Jiří Horák 80 let
- Viktor Hruška 75 let
- Josef Robek 65 let
- Vladimír Vernarský 65 let
- Věra Beránková 60 let
- Michal Matzke 60 let
- Antonín Píša 60 let
- Karel Glumbík 60 let

Jubilanti v měsíci květnu

- Břetislav Kusýn 86 let
- Ladislav Čajánek 81 let
- Magdalena Březovská 70 let
- Libor Štěpán 60 let

Jubilanti v měsíci červnu

- Antonín Heinrich 85 let
- Marie Kusýnová 82 let
- Miloslava Borovcová 80 let
- Jarmila Hajduková 70 let
- Magdalena Ulrichová 70 let
- Alena Návrátová 70 let
- Anna Lampartová 70 let
- Jiřina Borovcová 70 let
- Čeněk Chovanec 65 let
- Peter Šatka 65 let
- Jiří Burdík 60 let

Zlatá svatba v Hošťálkovicích

V prostorách obecního úřadu Hošťálkovice byla 24. dubna velká sláva. Svě ANO si zde po krásných 50 letech společného manželství opět řekli manželé Kristina a Karel Komárovi. Zlatá svatba se na obecním úřad konala po dlouhých 14 letech. Po klasickém svatebním pochodu pan starosta Jiří Jureček připomněl životní příběhy obou manželů, jejich rodinné radosti, zájmy a koníčky. Jako slavnostní hudba zazněla skladba velmi příhodná „Komáři se ženili“, jenž pobavila jak manželé Komárovi, tak i svatební hosty. Po obnovení manželské smlouby zástupci obce manželům Komárovým pogratalovali, předali drobný dárek a nevěstě kytičku. Tato událost byla spojena i s tradičními svatebními zvyky jako je připítek „novomanželům“ nebo rozbíjení

talíře a nechybělo ani svatebně nazdobené auto, kdy na kapotě byly umístěny obrovské snubní prstýnky. Manželům Komárovým přejeme mnoho zdraví a spokojenosti do dalších let.

Po uskutečněné akci zástupce obce velmi potěšilo milé písemné poděkování od rodiny Komárových za krásně provedený obřad Zlaté svatby.

Lucie Oláhová

Distanční výuka v MŠ

Od prvního března byla naše školka v důsledku pandemie Covid – 19 zavřena. My jsme ale nelenili a s našimi předškoláky jsme vedli distanční výuku. Jako formu naší distanční výuky jsme zvolili off-line výuku, tedy výuku, která probíhala prostřednictvím plnění praktických úkolů z domova. Výuka neprobíhala souběžně s ostatními dětmi, ale děti si mohly vybrat, od pondělí do pátku, kdy své úkoly splní.

Každé pondělí rodiče a děti našli úkoly na daný týden na našich webových stránkách. Protože byly úkoly volně přístupné, mohly je plnit děti všech věkových kategorií, ale pro předškoláky byly tyto úkoly povinné. Kdo neměl možnost si materiály vytisknout doma, mohl si v následující den úkoly vyzvednout ke zpracování.

Úkoly jsme vytvářeli podle témat, která bychom s dětmi probírali v MŠ. Snažili jsme se je ale přizpůsobit možnostem dětí i rodičů, co se týká prostředků

na vyhotovení výrobků a také času.

Pátek byl den, kdy vyhotovené úkoly děti odevzdávaly. Před budovou MŠ byl připraven úložný box, kam se úkoly vzhazovaly.

Kromě různých pracovních listů byly mezi úkoly také básničky, tipy na výuková videa, či náměty na výrobky k daným tématům. Rodiče nám průběžně děti fotili při jejich práci, nebo nám zaslali videa s naučenou básničkou. Každá fotka i video nám udělali velkou radost.

Aby i děti mohly vidět paní učitelku, tak paní učitelka Tereza Vojtková průběžně nahrávala videa na facebookové stránky školky, kde informovala o průběhu distanční výuky.

Všem rodičům i dětem patří naše velké díky za jejich spolupráci. Bez jejich trpělivosti bychom jen stěží tuto situaci zvládli tak, jak se nám to podařilo. Děkujeme!

Tereza Vojtková

Ohlédnutí v čase...

Každý z nás se občas zamyslí a podívá se trochu zpět. Tak jsem se také já ohlédla zpět v čase.

Už jako malá jsem si přála pracovat jako učitelka ve školce. Toto přání se mi později splnilo. Když jsem jako mladá začínající učitelka nastoupila do školky v Hošťálkovicích, ani ve snu by mě nenapadlo, že tam strávím tak velký kus života. Za tu dobu prošly školkou dvě generace dětí. Je neuvěřitelné, jaký kus cesty ujdou děti ve svém životě za tři roky, které stráví v mateřské škole. Udělají za tu dobu neuvěřitelný pokrok, připraví se na vstup do základní školy.

Práce s dětmi mě velice naplňovala a stala se mi koníčkem. Později jsem zastávala funkci ředitelky mateřské školy a přibýlo o něco více starostí. Ale vzhledem k tomu, že jsem měla silné základy v rodině a skvělý pracovní kolektiv, dalo se vše zvládnout. Práce učitelek ve školce není jednoduchá a právě proto by si ji měla každá učitelka vybrat a dělat ji s radostí. Vždyť to nejcennější co v životě máme, jsou naše děti.

Dnes, kdy už se chystám do důchodu a ohlédnu se zpět, můžu s klidným srdcem říct, že mi práce byla potěšením.

Těžko se budu loučit s dětmi i pracovním kolektivem, ale vzpomínky jsou nesmazatelné...

Kdybych se měla znovu rozhodnout, jakou práci bych chtěla v životě dělat, tak bych si vybrala stejně - učitelku ve školce.

A na závěr si přeji, aby naše školka byla plná dětí, které do ní budou chodit rády a jejich rodiče budou šťastní.

Děkuji Všem zaměstnancům ZŠ a MŠ, rodičům i dětem za společně strávený čas

Jana Moravcová
zástupce ředitele pro MŠ

Páťáci jsou akční

V úterý 25. května se páťáci rozhodli zdolat cestu z Hošťálkovic na děhylovskou Loděnici. Partu koloběžkářů jste mohli potkat v dopoledních hodinách na stezce kolem řeky Opavy. Po cestě si svůj um ověřili na místním pumptrčku.

V pondělí 7. června se vlakem vydali do Tarzanie, kde svižně pročechrávali koruny stromů. Všichni dostali metál Tarzana. Následné večerní stanování v areálu školy bylo zpestřeno duchem zdejšího pradávného obyvatele.

Zážitek nemusí být vždy pozitivní, ale musí být silný, a pro nás tedy určitě by!!!!

Šárka Sedláčková

S radostí do školy

Je už duben, paní Zima se stále přetahuje s jarem o vládu nad matičkou Zemí a my se konečně vracíme, i když jen na týden, do školy. Tak co ten návrat řádně oslavit a zároveň pomoci jaru. Tak do toho, času je málo!

Seno, skořápky vajec, přírodniny, klacíky, různé látky, provázky - to vše postačí k tomu, abychom vyrobili Mařeny či Morany, vládkyně Zimy, a podle tradice je hodili do řeky, aby je voda odnesla daleko daleko..... Práce je to zábavná a užili jsme si u ní spoustu legrace. Mařena musí být pořádně škaredá, tak komu se to nejvíc povede? Paní učitelka jáásá: "Ty jsou krásné!" Tak co teď? Hodit, nehodit..... HODIT! Jaro čeká! Hurá k řece Opavě. Ještě flétny - naše tajné zbraně - a vyrazíme.

Řekou Opavou se valí kalná voda, paní Zima straší zbytky sněhu, blátem a vlhkým chladem. Házíme do vln jednu Mařenu za druhou. Odplavaly všechny! A teď flétny a pěkně zvesela. Pískáme a zpíváme:" Byla zima mezi náma, ale už je za horama, radujme se, veselme se!"

Všichni se těšíme z toho, že jsme zase spolu. "Tak zítra ve škole, ahoobj!"

Čtvrtáci z hošťálkovické ZŠ

Prvňáci mají pestrou výuku

Blíží se konec školního roku. Roku, který nebyl jednoduchý jak pro nás, učitele, tak pro děti a jejich rodiče. Za prvňáčky mohou říct, že jsme se se situací, kdy nám několikrát školu zavřeli a několikrát jsme se tedy vraceli a zvykali si na školní režim, vypořádali dobře. Všechny děti čtou (někteří zvládají i přečíst si knížku), zvládly základy psaní i počítání.

Po jarním návratu do školy se alespoň trochu snažíme kompenzovat to, co nám tento školní rok vzal úplně. Protože nejen o učení škola je. Naši nejmenší téměř vůbec nezažili žádné školní akce - soutěže, divadla, tematické dny apod. A proto se o nějaké zpestření výuky snažíme alespoň v rámci třídy.

30. 4. se nám velmi vydařil tematický

den „Čarodějnice“. Děti splnily spoustu čarodějnických úkolů, také si každý jednu čarodějnici vyrobil a samozřejmě byla sladká odměna.

Podnikáme rovněž zajímavé učení venku, v jehož rámci jsme například „upekli“ pizzu z přírodnin nebo jsme si v prvouce hráli na detektivy a pátrali po jarních přírodninách.

Poslední pěknou akcí byl projekt „Zdravé zoubky“. Povídali jsme si, jak se starat o své zuby, splnili úkoly. Odměnou byla pro každého taška plná pomůcek pro péči o zuby.

V nejbližší době chystám pro prvňáčky oslavu Dne dětí. Tak snad se nám vydaří jako předcházející akce.

Lenka Krámerová

Školní družina tvoří v covidu

Tak jako celé společnosti, i provoz školní družiny se významně dotkla situace kolem Covidu – 19. Díky opatření nás průběžně zavírali, omezovali, dezinfikovali, rozdělovali po jednotlivých třídách, zakrývali ústa a nos atd. Přesto vše jsme v čase, kdy nám dovolili trávit čas spolu v družině, využili naplno a stihli spoustu úžasných věcí.

Naučili jsme se nové pohybové i stolní a karetní hry a mimo to, jsme si pro sebe či naše blízké vyrobili věci, které nám slouží doma. Např. šály pletené na rukou, kytičky sněženek i mini tulipánů, které nám nikdy neuvadnou, klíčenku andělka, náušnice s andělskými křídly, pejska, který slouží jako úkryt pro naše cennosti, květináč s živou kytkou a drátěným korálkovaným zápichem motýla, bižuterie pro potěchu dětí... a mnoho jiného.

Přesto, že se nám díky situace nepodařilo strávit spolu tolik času, kolik bychom chtěli, tak ten, který nám zůstal, využíváme zcela naplno!

Věříme, že už nás nerozpustí ani nijak jinak neomezí... a tak přibude i nějaký ten dáreček pro tatínky, či jen tak něco do bytu. Určitě se máte na co těšit.

Simona Kupcová Jánková

Atletika se opět rozběhla

Po nekonečně dlouhé pauze se opět začalo trénovat a soutěžit v atletice. Místní klub zahájil soutěžní sezónu v sobotu 29. května 2021 uspořádáním závodů ve skoku o tyči. Soutěže se zúčastnili atleti Hošťálkovic, Vítkovic a Opavy.

V kategorii dorostenci předvedli průběžně 3. nejlepší výkon sezony Jan Krček z Opavy výkonem 422 cm. Kategorii žaček ovládla Tereza Picmausová (SSK Vítkovice) výkonem 257 cm.

Hošťálkovické tyčkařky obsadily 3. a 4. příčku (Anna Hrbáčová, 242 cm, Lucie Kermesová, 232 cm).

Ve středu 2. června v rámci akce Českého atletického svazu ATLETI SPOLU proběhl měřený trénink žactva. Hošťálkovičtí atleti se otestovali ve třech disciplínách – 60 m, skok daleký a vrh koulí. Všichni se těšíme na společné závody.

redakce

Bereme medaile

Atletický klub Hošťálkovice i v nelehké době se svými svěřenci intenzivně pracoval a první výsledky jsou tady.

V druhém červnovém týdnu proběhly takřka souběžně závody Krajského přeboru Moravskoslezského kraje ve Frýdku-Místku, v Opavě a ve Vítkovicích. Ze všech tří míst si AK Hošťálkovice odváží cenné kovy. Pro opožděný start sezóny je to příslib, dalších dobrých výsledků.

- Julie Kaspříková, 2. místo 60 m (8,45 s), mladší žactvo, Frýdek-Místek
- Tomáš Volný, 2. místo 800 m (2:20,96), starší žactvo, Opava
- Lucie Kermesová, 2. místo skok o tyči (2,70 m), starší žactvo, Vítkovice

Velká gratulace
redakce

Julie Kaspříková, 2. místo 60 m

Tomáš Volný, 2. místo 800 m

Lucie Kermesová, 2. místo skok o tyči

Hlášení poruch

Vážení spoluobčané, v případě, že někde v Hošťálkovicích nebude svítit veřejné osvětlení, prosíme, abyste tuto skutečnost nahlásili na poruchy veřejného osvětlení na Ostravské komunikace a.s., dispečink – 596 622 922 anebo na obecní úřad paní Magdaleně Hegnerové z provozně-investičního úseku na telefonní číslo 599 428 101, 724 116 819. Při hlášení poruchy je potřeba aby bylo **nahlášeno číslo sloupu veřejného osvětlení a název ulice.**

Poznej svého zastupitele

Už se stalo zvykem, že si ve zpravodaji můžete přečíst něco o svých zastupitelích. V druhém letošním zpravodaji byla tato možnost nabídnuta panu Usarovovi, který jí však z důvodu pracovní vytíženosti odmítl.

Tak věříme, že v příštím čísle pro Vás vyzpovídáme dalšího ze zastupitelů.

redakce

Adoptuj si květináč

Na vyhlídce v Hošťálkovicích jsou ještě květináče, které si můžete adoptovat. Poznáte, které Vaši péči potřebují. Květináč si můžete osadit a dát mu i jméno. Adoptujte si květináč a udělejte Hošťálkovice krásnější.

Kamila Mazurová
Občané pro Hošťálkovice

PAMĚŤ HOŠŤÁLKOVIC

Podíváme se do rodinného alba

Fotografie nám poskytl pan Gerhard Šrámek, který se narodil na statku a jeho maminka byla Norka. Gerhard a jeho sourozenci tady žili až do roku 1968, pak se odstěhovali do Norska. V minulém čísle článek o statku vzbudil velký ohlas, proto budeme s jeho laskavou pomocí pokračovat dále. Gerhard, ač už padesát tři let žije v Norsku, stále mluví perfektně česky a je velký patriot Hošťálekovic, na které často vzpomíná. Díky tomu se zachovaly i tyto fotografie, za což mu patří veliký dík.

Květoslava Vojířová
šefredaktorka

Gerhard (4 roky) a můj kůň Gero. Proto mu dodnes často v Česku říkají Gero!

Gerhard a jeho sourozenci. Mezi stromem a chalupou vpravo je dům č. 154, kde se narodil. Tam byly asi v roce 1966-1967 postaveny převlékárny a umývárny pro brigádníky. Dnes je tam obchod.

Maštal pro koně (konírna) a ta menší budovy byla kovárna (kužna po prajzsky). Měli tam nářadí a měnili koním podkovy.

Smuteční průvod na hřbitov (v pozadí hřbitov).

Nejkrásnější místo na Zemi - Hošťálkovice

Moji rodiče se kamarádili již od druhé světové války s rodinou Hauptových. Navzájem si pomáhali. Pan Haupt dostal práci na statku, a tak jsme každý víkend trávili v Hošťálekovicích. V roce 1958 mi bylo 10 let. Moje sestra Jarmila mě vyfotila v bráně statku s malým bílým psíkem. Kamarádila jsem se s Mirkem Hauptem a jeho kamarády Kurtem a Helgou Šrámkovými a jejich bratrem Gerhardem. Moc se mi v Hošťálekovicích líbilo. Když mi byl 15 let, byli jsme na svatbě Olinky Hauptové, která si brala za muže Evalda Lokaje v místním kostelíčku. Byla to krásná svatba ve vile na statku. Hauptovi si svépomoci stavěli domek a naše celá rodina Mazánkových jim statečně pomáhala. Velice jsem si Hošťálovce oblíbila, přirostly mi k srdci, a tak když se naskytla šance a moje sestra Jarmila Vondrová si koupila stavební pozemek od pana Dluhoše, uprosila ho, aby prodal pozemek i mně. Stavěli jsme a stavěli a už tady bydlíme 43 let na ulici Hrušková. Hošťálovce jsou nejkrásnější místo na Zemi. Ve škole vchovali moje děti, teď už i moje vnoučata a pravnoučata.

Marie Gurková

Konec války 1945

Moje maminka Anežka Olšáková se narodila v Hošťálkovicích v r. 1926 a prožila zde celý svůj život (na dnešní ul. Postranní). V říjnu 1938, kdy Hlučínsko obsadila německá vojska, jí bylo 12 let. Do jejího dospívání tehdy na dlouhých 7 let zasáhla válka. Vzpomínám si na jedno z jejich vyprávění, které se váže k období konce války. Rudá armáda postupovala směrem k Ostravě přes řeku Opavu a naším lesem. Německá vojska před ní tudíž ustupovala přes horní část Hošťálkovic, kde bydlel i můj tatínek (dnešní ul. Třešínky). Maminka vyprávěla, že jak probíhaly boje a jednou měli navrch Němci a podruhé Rusové, všichni měli něco společného – hlad. A tak např. vyhladovělí Rusové tatínkově rodině sebrali a snědli kozu. V matčině domě zase např. v roce 1945, když už Němci před Rudoarmějci utíkali směrem k Ostravě, se na pár dní usídlili němečtí velitelé. Maminčini rodiče museli vyklidit a dát k dispozici největší místnost, která se v domě nacházela. Tam měli velitelé rozloženou velkou mapu Hošťálkovic a okolí a maminka vyprávěla, že mapa byla tak podrobná, že na ní byly například zakresleny i tři lípy na místním hřbitově (dnes už jsou skáceny a nahrazeny dvěma mladými). Ostatní vojáci nocovali v jejich stodole. Po několika dnech se vydali směrem k řece Odře, přes kterou směřovali do Ostravy.

Když ruská i německá vojska v roce 1945 Hošťálkovice opustila, v lese, kterému říkáme Kamenné (v mapách je nazýván Bobrovnickým lesem), sbírali lidé těla mrtvých vojáků. Ti pak spočinuli ve společných hrobech. 35 německých vojáků pohřbili ve společném hrobě na jižní straně školní zahrady, dnes v těchto místech stojí mateřská škola.

Ruští vojáci pak spočinuli ve společném hrobě u kostela, zhruba v místech, kde dnes stojí kaplička s Pannou Marií. Po pár měsících byla jejich těla exhumována (což mělo být provázeno nepříjemným zápachem, který se linul vesnicí). Těla byla převezena do společného hrobu Rudoarmějců na tzv. „ruský hřbitov“ do Hlučína. Na Městském úřadě v Hlučíně jsou dochovány seznamy těchto mrtvých ruských vojáků. K tomu dodávám příběh ze současnosti. Zhruba před třemi lety se obrátili pozůstalí jednoho z ruských vojáků na náš farní úřad a poté i na úřad našeho městského obvodu, že ví o smrti svého dědečka pouze to, že padl někde v Bobrovnickém lese v Hošťálkovicích. Chtěli se dozvědět, kde spočinuly jeho ostatky. Příběh skončil „happyendem“. Jméno dědečka v seznamech bylo uvedeno a dotyčná paní, která do Ostravy přijela osobně, aby jeho hrob mohla navštívit, s velkým pohnutím všem moc děkovala.

Společný hrob německých vojáků na místním hřbitově. Uprostřed hrobník p. J. Glumbík, vlevo pí Marie Mrázková, která se o hrob starala, vpravo manželka hrobníka. Foto začátek 60. let 20. století.

Jak to bylo se společným hrobem německých vojáků u školy? Vzpomínám si, že hrob byl místními opečováván a osazován květinami až do začátku 60. let minulého století. Je zřejmé, že se tato skutečnost tehdejší vládnoucí garnituře asi nelíbila. A tak i těla německých vojáků byla nakonec exhumována. Bylo mi tenkrát asi 9 let, a jako spoustu jiných dětí, i mě velice zajímalo, co se u školy děje. Tato exhumace proběhla pravděpodobně v roce 1960. Výkop prováděl tehdejší hrobník pan Jan Glumbík spolu s panem Janem Hurníkem. Dodnes vidím na téměř zetlelých tělech kabáty, boty a čepice. Ostatky oněch 35 mužů pak byly převezeny na místní hřbitov a uloženy do společného hrobu, o který se opět staraly místní ženy. Dnes je tento hrob pronajat a původní dřevěný kříž na hrobě již nenajdete.

Vzpomínky své matky zaznamenala a své připojila **Helena Kuligová**.

Společný hrob německých vojáků padlých v katastru Hošťálkovic u základní školy, 1958.

Děla na Dubíčku

Narodila jsem se v roce 1932. Náš ročník šel 1. září 1938 do 1. třídy české školy. Koncem září 1938 do naší obce přijeli němečtí důstojníci a obsadili naši obec. Čeští učitelé byli přesunuti do moravských škol. U nás ve škole nastoupili němečtí učitelé. Časem přijíždělo německé vojsko, které tu bylo ubytováno několik dní, a pak jeli na východ. V roce 1940 stály na našem Dubíčku čtyři protiletectká děla a vojáci se je učili obsluhovat. Byli tam několik týdnů, než odjeli na východ. Připravovali se na válku, která nám vzala všechny zdravé

muže, mnozí se již nevrátili nebo byli zranění. Všichni jsme byli rádi, když skončila válka, ale měli jsme smutek za všechny vojáky a lidi, kteří tuto válku nepřežili. Po válce naši muži doslova sbírali mrtvé ruské i německé vojáky po polích a lesích. V Hošťálkovicích měli společný hrob za školou. Nevím, jestli je tam dosud. Po válce byly potravinové lístky a byla velká bída. Trvalo to řadu let. Jsme rádi, že není v Evropě válka a přejeme si, aby naši potomci válku nikdy nezažili!

Vzpomínala **Blanka Honusová (Borovcová)**

TV vysílání v Hošťálkovicích bylo zahájeno před 65 lety

Letos je tomu 65 let, kdy denně usedáváme k televizorům, aniž si uvědomujeme, co dnešnímu stavu techniky předcházelo. Počátky tohoto rozvoje se odehrály i na vysílači v Hošťálkovicích.

Se stavbou televizního střediska v Hošťálkovicích bylo započato 5 ledna 1955. Montáž vysílací technologie, které jsem se zúčastnil, byla zahájena 17. října téhož roku, velmi krátce po zahájení stavby. Vyžadovala řadu oprav, než bylo možné vyslat k televizním divákům první informaci v podobě tzv. monoskopu, na který si starší diváci jistě pamatují. 15. listopadu 1955 bylo konečně zahájeno pokusné vysílání obrazu a zvuku tímto hlášením: „*Ostravské televizní středisko zahájilo dnešního večera pokusné televizní vysílání v našem kraji. Prosíme všechny, kteří nás poslouchají, aby nám podali zprávy o příjmu, a to na adrese Televizní středisko Hošťálkovice. Dnešní vysílání skončí ve 22 hodin.*“

Ozvala se řada diváků z celého kraje a dokonce i z Lomnického Štítu. Tehdejší první hlasatelkou byla paní Eva Kunertová. Od prvního vysílání se pak usilovně pracovalo na vylepšení technických parametrů vysílače. Aby bylo možné zahájit programové vysílání 31. 12. 1955, musely se vytvořit podmínky pro tvorbu programů. Spojení s pražským studiem pro přenos televizního signálu tenkrát neexistovalo, takže současně s vysílačem se v Hošťálkovicích stavělo i televizní studio.

Podmínky v tehdejším studiu mi pomohl oživit v paměti dlouholetý spolupracovník, pan Vintřil Pecuch z Bobrovníků, který tehdy v tomto studiu pracoval.

Ve studiu byla jedna kamera, která diasnímačem a filmem 36 mm tvořila základ techniky pro programovou tvorbu. Tato technika nebyla zdaleka na současné úrovni. Veškerá zařízení byla v té době elektronková, vše se vyznačovalo značnými rozměry a hmotností. Totéž se týkalo tehdejších televizorů s malou obrazovkou. Například synchronizátor, srdce studiové techniky, obsahoval přes sto elektronek, což se také projevovalo na jeho spolehlivosti.

Problémem byl také průnik obrazového signálu z vysílače do zvukového řetězce, což se v televizním přijímači projevilo výrazným vrčením. To bylo častým důvodem stížností ze strany diváků. Vyskytly se také případy, kdy pracovník z provozu vysílače přiběhl do režie, kde sděloval,

že vysílač je v poruše, ať tedy počkají s programem do jeho opravení.

Pokud si dobře pamatuji, první programové vysílání 31. prosince 1955 proběhlo bez větších komplikací. Vysílal se silvestrovský pořad složený z živého vysílání ze studia a z filmu, němé grotesky. Ohlas na toto vysílání byl příznivý. Na nový rok se pak vysílal projev prezidenta, který byl na filmovém pásu přivezen z Prahy. V dalších týdnech se pak vysílalo třikrát, a to jen z místního studia.

V létě 1956 získala Ostrava mobilní přenosový vůz s radioreleovým zařízením, což výrazně rozšířilo programové možnosti. Prvním využitím vozu byl místní přenos opery *Prodaná nevěsta* z Divadla Antonína Dvořáka.

Téhož roku umožnila výstavba telefonní trasy přenos programu z Prahy. Toto zařízení však nebylo spolehlivé a většina vysílání byla proto uskutečňována z místního studia. K výraznému zlepšení programové skladby došlo teprve po vybudování přenosové cesty s francouzským zařízením počátkem roku 1957.

K provozu základního vysílače pak postupně přibývala další technická zařízení. V roce 1961 byl uveden do provozu první televizní převaděč, který pokrýval televizním signálem Zábřeh na Moravě. Postupně se jejich počet zvyšoval na několik desítek.

V únoru 1962 se započalo s výstavbou dislokovaných vysílačů. Prvním byl vysílač na Radhošti, který byl uveden do provozu 5. února 1968. Tento vysílač vysílal ilegálně po celou dobu zákazu vysílání v době okupace sovětskými vojsky. 27. listopadu 1975 bylo zahájeno vysílání z Veselského kopce u Oder a 28. prosince 1979 z Radíkova u Olomouce.

První pravidelné vysílání druhého TV programu bylo zahájeno 9. 5. 1970. O tři roky později jsme pak tento program mohli sledovat barevně.

Krajně nepříjemná situace pro nás nastala o dva roky později, kdy ČT zahájila barevné vysílání i na prvním TV programu. Původní vysílač nesplňoval parametry ani pro přenos černobílé televize, natožpak pro přenos barevného signálu. Situace byla o to horší, že veřejnost měla možnost srovnání kvality obrazu s vysíláním druhého TV programu, které již splňovalo veškeré technické parametry pro barevný přenos. Vysílač si vyžádal řadu oprav, ale nakonec se technikům střediska podařilo vylepšit parametry

do požadovaných hodnot a překlenout období do zahájení provozu nového, modernějšího vysílače.

Výstavba televizního střediska v Hošťálkovicích tak, jak ho známe v dnešní podobě, započala 14. června 1976 a provoz v nových objektech byl zahájen 12. prosince 1979.

Výrazný skok ke zlepšení kvality a rozsahu televizních programů nastal v roce 2008, zahájením digitálního vysílání.

Výše popsaná historie televizního vysílání z Hošťálkovického vysílače je jen jedna z kapitol vývoje vysílání televize, na kterou budou s technickým pokrokem navazovat další, rozšířené možnosti v tomto oboru.

Dipl. tech. Leopold Mocek
bývalý vedoucí televizního střediska

Uklid'me si svět

V březnu proběhla úklidová výzva. Spolek Občané pro Hošťálkovice požádal občany, aby se zapojili do úklidu v našem okolí. A opravdu se tak stalo. I když nám epidemiologická situace nedovolila se do toho pustit spolu, uklízelo se v menších skupinkách po dobu jednoho měsíce. Ve sběrném dvoře spolek připravil pytle k vyzvednutí. Zaměstnanci úřadu MOB nejdříve pomohli s výdejem pytlů, ale na požádání zajistili i svoz naplněných pytlů s odpadem. Děkujeme všem, kteří přiložili ruku k dílu, prošli okolí Hošťálkovic, pročesali příkopy, odklidili metrky odpadu a pomohli tak přírodě. Kdo se zapojil, zaslal fotku z úklidu na FB spolku - odměna ho nemine. A příští rok snad zase všichni spolu a pak se sejdem v táboráku.

Kamila Mazurová
členka spolku, místostarostka

Seznam plánovaných akcí v městském obvodu Hošťálkovice 2021

Datum	Čas	Název akce	Místo	Pořadající
19. - 23. 7.	8:00	Příměstský tábor - ENERGY CAMP	Sportovní areál	Roman Fučík
26. - 30. 7.	8:00	Příměstský tábor - ENERGY CAMP	Sportovní areál	Roman Fučík
7. 8.	8:00	Hasičská slavnost	Sportovní areál	SDH
16. - 20. 8.	8:00	Atletický tábor	Sportovní areál	AKH
28. 8.	8:00	Rozloučen s prázdninami OPH	Sportovní areál	OpH
4. 9.	8:00	TFA - soutěž Mladý hasič	Sportovní areál	SDH
8. 9.	8:00	T- Mobil Olympijský běh	Sportovní areál	AKH
10. 9.	12:00	Den plný her + Pasování prvňáčků	Sportovní areál	Sdružení rodičů
24. 9.	14:00	Posezení s Jubilanty	Kulturní dům	ÚMOB
8. 10. - 9. 10.	8:00	Volby do PS	Kulturní dům	ÚMOB

OSTRAVA!!!
HOŠŤÁLKOVICE

NABÍDKA PRÁCE

DĚLNÍK ČIŠTĚNÍ MĚSTA

Popis práce	Podrobnosti o práci
<ul style="list-style-type: none"> - Čištění komunikací a ploch - Úklid veřejných prostor – ošetřování veřejné zeleně - Úklid za pomoci ručních mechanizačních prostředků (křovinořezy, sekačky na trávu) - Úklid nečistot všeho druhu – hlína, písek, sníh - - Kopáčské práce - Terénní úpravy svahů a příkopů 	<p>Podmínky:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zdravotní způsobilost <p>Práce na plný úvazek:</p> <ul style="list-style-type: none"> tabulkově dle zařazení, bonus stravenky <p>Brigádně:</p> <ul style="list-style-type: none"> 100,-/hod. <p>Místo výkonu:</p> <ul style="list-style-type: none"> Městský obvod Hošťálkovice

Kontakt:
Úřad městského obvodu Hošťálkovice
Ing. Josef Hykl, tajemník
Tel.: 599 428 102, 725 141 012

HOSPŮDKA NA HŘIŠTI

Ostrava - Hošťálkovice, Výhledy 321

RODINNÉ A FIREMNÍ AKCE, NAROZENINY, SMUTEČNÍ HOSTINY SVATBY, ATD.

objednávky na tel.: **725 912 504**
nebo na emailu: nahristihostalkovice@seznam.cz

provozovatel: MAREK NÁVRAT
IČ: 07097395

Jaroslav Vojír

autorizovaný technik, stavební dozor
pozemní stavby

tel.: **724 050 282**
e-mail: jaroslav.vojir@seznam.cz

Bc. Tomáš Kukučka

majitel

TOP-DŘEVO provozovna
Slovenská 4
Ostrava-Přívoz PSČ- 702 00
tel-604 456 303
Kukuckatomas@centrum.cz
www.top-drevo.cz

TOP-DŘEVO
Kukučka Tomáš

Redakce HOŠŤÁLKOVICKÉHO SIGNÁLU
přeje všem svým čtenářům krásné
a pohodové letní dny plné sluníčka
a dobré nálady.

